

Priznanje za promicanje mirotvorstva, nenasilja i ljudskih prava „Krunoslav Sukić“ 2017

Vesna Zovkić, Isusova mala sestra

Zahvaljujem na priznanju i čestitam osječkim mirovnjacima 25. godišnjicu

Da, digle smo, digla sam svoj glas protiv zloupotrebe liturgijskog i medijskog prostora, ali to je istovremeno bio i moj glas za naviještanje Isusove poruke i želja da joj kao Crkva ostanemo vjerni.

Biskup Antun Skvorčević nedavno je jasno opisao situaciju : « Verbalna ratobornost na javnoj sceni kod nas prostor je u kojem zlo vrti svoje kolo, a mržnja brusi zube, vodi u sljepilo, truje sadašnjost i krade budućnost. Potrebni su nam ljudi velika duha, dalekovidni proroci koji odbacuju nasilje, praštanjem proširuju prostore slobode od zla, svjedoče vjeru u pobjedu ljubavi, te pamte prošlost očišćenu od mržnje ».

I nastavlja : « Kako se založiti da dokinemo podjele te ne budemo jedni protiv drugih, nego jedni s drugima ili još bolje, jedni za druge »? (kraj citata)

Ne vidim kako se založiti ako ne tako da se svako od nas trudi da « postane ona promjena koju želimo vidjeti u svijetu ». Drugim riječima, da radimo na sebi, najprije radi nas samih, a i radi toga što « suvremeni čovjek radije sluša svjedoke nego učitelje, a ako ih i sluša, sluša ih zato što su svjedoci ». (Papa Pavao VI)

U trenutku svoje smrti Mahatma Gandhi imao je u svojoj sobi sliku uskrslog Krista i ispod nje napisano "On je naš mir" ... "On koji je srušio zid neprijateljstva » (Poslanica Efežanima)

Prihvatanje Kristova mira postaje poziv da se ide u susret drugom čovjeku, tko god on bio... Zato je razumljivo da očekujemo da Crkva ispunja svoje poslanje, da bude « znak i orudje pomirenja », da riječi naših pastira budu melem našim ranama i poziv na obraćenje bez kojeg nema pomirenja.

Naravno da svatko od nas ima isto poslanje, dijelimo istu vjerničku i građansku odgovornost. I ako vjerujemo da je Bog ljubav, nemoguće je ljubiti Boga, a da ne ljubimo ljude.

Zajedno s papom Franjom želimo Crkvu koja je sa siromašnima i za siromašne, Crkvu koja je blizu osobama koje trpe marginalizaciju, oskudicu, isključenost.

Mala sestra Magdalena, naša utemeljiteljica, u svojoj oporuci nam kaže: « Nijednu rasu, nijedan narod, nijedno ljudsko biće tvoje srce ne smije isključiti, bilo ono iz najudaljenijih krajeva ili pak iz posve zatvorene i neprijateljske sredine. » Isto tako nam je govorila : " Prije nego redovnica, budi čovjek u punom smislu i ljepoti te riječi".

Možda bi se za nas moglo reći : prije nego vjernici ili ateisti; lijevi ili desni; Hrvati, Srbi ili Bošnjaci... budimo ljudi u punom smislu i ljepoti te riječi.

"Budimo jedni s drugima, jedni za druge."